

Sygn. akt II CSK 247/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku L.T.
przy uczestnictwie K.B. i B.T.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 października 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną

**2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczek
postępowania kwotę 600 zł (sześćset) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację wnioskodawczyni L.T. od postanowienia Sądu Rejonowego w W..

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 172 oraz art. 336 k.c. Wnosiła o uchylenie i zmianę zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającego je orzeczenia Sądu Rejonowego przez uwzględnienie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Wnioskodawczyni w skardze kasacyjnej nie wskazała, czy zaskarża postanowienie w całości czy w części. Ograniczyła się tylko do stwierdzenia, że wnosi „kasację od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 października 2016 roku, wydanego w sprawie sygn. akt: I Ca (...) oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 kwietnia 2016 roku”.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego niewskazanie w skardze kasacyjnej zakresu zaskarżenia uzasadnia odrzucenie takiej skargi (por. np. postanowienia z dnia 7 lipca 2017 r., II CSK 52/17, z dnia 10 lutego 2017 r., V CZ 96/16, z dnia 15 grudnia 2015 r., III CSK 319/15, z dnia 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15).

Należy zwrócić uwagę, że skarga kasacyjna powinna zawierać także wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to – przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7 - 8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony. Wnioskodawczynie nie wskazała i nie uzasadniła wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Uwzględniając, że skarga kasacyjna nie spełnia wymogu określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj